

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.3 în proces de faliment,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Zina Cobâleanu împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom”, Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.3, Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea parțială a facturilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Zina Cobâleanu, s-a casat hotărârea din 12 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 04 august 2016 Zina Cobâleanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom” (în continuare ÎM „Infocom”), Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.3 (în continuare ÎM ÎMGFL nr.3), Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) și Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal Chișinău”) cu privire la anularea parțială a facturilor nr.131323430, nr.131323431 și nr. 131323432 pentru luna mai și anume în partea unde au fost indicate eronat sumele 284 lei, 832, 92 lei, 1835, 14 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în luna mai 2016 de către ÎMGFL nr.3 i-au fost prezentate facturile nr. 131323430, nr. 131323431 și nr. 131323432, potrivit cărora plata serviciilor comunale pentru luna mai 2016 constituia suma de 332,92 lei. Suma a fost achitată integral, fapt ce se confirmă prin bonul fiscal nr. 0082 seria nr. 48009475 din 24 iunie 2016. Totodată, în aceste facturi au fost incluse greșit datorii în sumă totală de 2 952, 35 lei, care au fost stinse ca datorii istorice prescrise prin hotărârea Judecătoriei Botanica din 21 martie 2005.

Zina Cobâleanu a menționat că a expediat în adresa ÎM „Infocom”, ÎMGFL nr.3, SA „Termoelectrica”, SA „Apă-Canal Chișinău” cerere prealabilă prin care a solicitat excluderea datoriei istorice indicată greșit în sumă totală de 2 952, 35 lei.

Prin răspunsurile acordate la cererea prealabilă de către ÎM „Infocom”, ÎMGFL nr.3, SA „Termoelectrica”, SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a negat faptul că în facturile de plată spre achitare s-au inclus datorii istorice, refuzând excluderea din ordinele de plată a datoriilor istorice indicate în sumă totală de 2 952, 35 lei.

Prin hotărârea din 12 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de către Zina Cobâleanu. (f.d. 100, 107-112, vol.I)

Instanța de fond a concluzionat că Zina Cobâleanu a depus acțiunea dată cu încălcarea termenului de prescripție, ori, ultima a contestat o datorie formată cu 15 ani urmă.

Prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Zina Cobâleanu, s-a casat hotărârea din 12 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii Zinei Cobâleanu ca fiind neîntemeiată. (f.d. 170-171, 172-180, vol.II)

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Zina Cobâleanu, s-a casat integral decizia din 06 decembrie 2017 a instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d.205-216, vol.I)

Prin decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Zina Cobâleanu, s-a casat integral hotărârea din 12 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată. S-a exclus sumele datoriilor din facturile înaintate pentru plată pentru luna mai 2016 nr.1313234330 în sumă de 284, 29 lei, nr.131323431 în sumă de 832, 92 lei și nr.131323432 în sumă de 1 835, 14 lei, în total 2 952, 35 lei. (f.d.234, 235-240, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău la 06 decembrie 2018 a emis o decizie suplimentară prin care a admis pretenția Zinei Cobâleanu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul ÎMGFL nr.3 în beneficiul Zinei Cobâleanu cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în instanța de fond și în ordin de apel în sumă de 3 000 lei.(f.d. 8-10, vol.II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a constatat că Zina Cobâleanu la 04 august 2016 a depus cererea de chemare în judecată cu respectarea termenul de prescripție, în contextul în care răspunsurile la cererea prealabilă au fost întocmite corespunzător la 11 iulie 2016, 20 iulie 2016 și 27 iulie 2016. Instanța de apel a concluzionat că datoria istorică în sumă de 2 952, 35 lei înaintată în luna mai 2016 spre plată Zinei Cobâleanu, este suma stabilită ca fiind prescrisă prin hotărârea judecătorească irevocabilă din 21 martie 2005 a Judecătorei Botanica.

La 30 noiembrie 2018 ÎMGFL nr. 3 în proces de faliment a declarat recurs împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii din 12 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d.17-20, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod greșit legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept

material, neluând în considerație că Zina Cobâleanu a depus acțiunea cu încălcare a termenului de prescripție.

La 04 aprilie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către ÎMGFL nr. 3 în proces de faliment, să fie admisă, anulată decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 12 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d.26-27, vol.II)

La 09 aprilie 2019 Zina Cobâleanu a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către ÎMGFL nr. 3 în proces de faliment, să fie declarată inadmisibil. (f.d.28-29, vol.II)

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile și prevederilor legislației pertinente, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în proces de faliment este inadmisibil din următoarele considerente.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257, alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art.258, alin.(3) al Codului administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 septembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 09 octombrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 16 octombrie 2018, confirmare cu privire la recepționarea deciziei de către părți la materialele dosarului lipsește. Astfel, recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în proces de faliment la 30 noiembrie 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439, alin. (2) și (3) al Codului de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 al Codului de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432, alin. (4) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 al Codului de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de

totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440, alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în proces de faliment nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258, alin. (3) ale Codului administrativ, art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.3 în proces de faliment.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas